

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den DATO 2015 i sag nr. BS 10-1080/2014:

Advokat A

mod
Advokatnævnet
Kronprinsessegade 28
1306 København K

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er anlagt ved Retten i BY den DATO drejer sig om, hvorvidt advokat A har tilsidesat god advokatskik ved at videregive en anmeldelse med bilag, som han som kurator i et tidligere konkursbo var i besiddelse af.

Sagsøgeren, advokat A har nedlagt påstand om, at Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2014 ophæves, subsidiært at Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2014 ændres, således at der ikendes en mildere sanktion.

Sagsøgte, Advokatnævnet, har nedlagt påstand om, at Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2014 stadfæstes.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Ved dekret af 1. marts 2010 gik X ApS konkurs med advokat B fra Q Advokater som kurator. Efter kurators udarbejdelse af redegørelser blev han efter en klage over habilitet udskiftet, og advokat A blev indsat som ny kurator den 18. august 2010.

Den 16. november 2010 anmeldte Q Advokaterne et § 93-krav, jf. bilag 12. Advokatfirmaet havde tillige den 17. juni 2010 anmeldt et § 97-krav, jf. bilag 12.

I boet havde

Z ApS anmeldt et § 97-krav på

147.856.000 kr.

Boet blev sluttet den 15. marts 2011 efter konkurslovens § 143 uden prøvelse af § 97-krav, jf. bilag 10 og 11 med en dividende på 70,91 % til § 93-krav, herunder til Q Advokater.

Ved mail af 6. maj 2013, jf. bilag 6, skrev advokat C følgende:

”...
Kære A

Gider du maile Z anmeldelse i boet.

PFT,

Med venlig hilsen

C
...”

Der er enighed om, at advokat A den 7. maj 2013 til advokat C pr. mail udleverede det materiale, der fremgår af sagens bilag 6.

Det er oplyst, at det udleverede materiale den 10. juni 2013 blev fremlagt i en verserende retssag, som advokat C førte på vegne S og Z ApS ved Sø- og Handelsretten.

Ud over anmeldelse af 6. oktober 2010 sendte T Advokatfirma på vegne Z ApS et brev af 7. oktober 2010 med omfattende materiale, og i brevet blev anførte blandt andet, jf. bilag 14:

”...
Af hensyn til den politimæssige efterforskning fremsendes nærværende brev under forudsætning af, at det ikke videregives til andre uden skriftlig accept fra undertegnede. Til yderligere dokumentation for de anmeldte krav skal jeg med denne skrivelse og medsendte bilag påvise, at X ApS sammen med S har medvirket til at flytte den kontrakt, som Y ApS...
...”

Advokatnævnet afsagde den 28. maj 2014 kendelse om, at advokat A ikke har været berettiget til at videregive oplysninger, som han som kurator havde modtaget, og derved tilsidesat god advokatskik. Advokatnævnet har pålagt advokat A en bøde på 10.000 kr. for forholdet. Af kendelsen fremgår blandt andet:

”...
Sagens parter:

I denne sag har Z

ApS klaget over advokat A

Sagens tema:

Z ApS ved adm. direktør R har klaget over, at advokat A har tilsidesat god advokatskik ved at tilsidesætte sin tavshedspligt som kurator i et konkursbo.

...

Sagsfremstilling:

I 2010 blev selskabet X ApS erklæret konkurs, og efter afsættelse af den først udpegede kurator, blev advokat A udpeget som kurator i konkursboet. Efter det for Advokatnævnet oplyste, var X ApS ejet af S

S og R var efter det oplyste tidligere fælles om ejerskabet og ledelsen af Z ApS. På tidspunktet for X ApS' konkurs efterforskede politiet en anmeldelse mod S for på strafbar vis at have flyttet kontrakter fra Z ApS til X ApS, hvorved Z ApS skulle være blevet unddraget betydelige indtægter.

Den 30. juni 2010 anmeldte advokat D pr. fax til den første kurator på vegne af Z ApS et erstatningskrav mod X ApS under konkurs på foreløbigt 10 mio. kr.

Den 6. oktober 2010 anmeldte advokat D på vegne af Z ApS et erstatningskrav mod X ApS under konkurs på ca. 147 mio. kr. Anmeldelsen blev fremsendt pr. mail til advokat A

...

Advokat A besvarede mailen dagen efter kl. 10.26 og vedlagde

- fax af 30. juni 2010 fra advokat D vedr. anmeldelse af krav på foreløbigt 10 mio. kr. samt medsendte kopi af korrespondance af 2. april 2010, 4. april 2010 og 17. april 2010.
- mail af 6. oktober 2010 fra advokat D med anmeldelse af erstatningskrav på ca. 147 mio. kr.
- en oversigt over opgørelsen af kravet på ca. 147 mio. kr. fra advokat D med tilknytning til anmeldelsen af 6. oktober 2010.
- side 47 og 48 fra advokat D's brev af 7. oktober 2010, samt bilag 35 til denne skrivelse (revisorerklæring til SØK).

repræsentere S Z ApS har oplyst, at advokat C i en civil retssag mellem denne og Z ApS ved Sø- og Handelsretten. Det fremgår af de af ApS for Advokatnævnet fremlagte bilag, at advokat Z C den 10. juni 2013 har fremlagt det materiale, han modtog fra advokat A under retssagen, dog med undtagelse af fax af 30. juni 2010 med tilhørende bilag.

Advokat A har oplyst, at advokat C's kontor, Q

Advokater Advokataktieselskab, selv var kreditor i boet **X** ApS under konkurs. **Z** ApS har til sagen oplyst, at **Q** Advokater Advokataktieselskab havde anmeldt et § 97 krav på 800 kr.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Z ApS har påstået, at advokat **A** har tilsidesat god advokatskik ved at videregive fortrolige oplysninger fra konkursboet til advokat **C**

Z ApS har til støtte herfor gjort gældende, advokat **C** ikke havde nogen retlig interesse i at få dokumenterne udleveret, og at advokat **A** havde modtaget oplysninger under forudsætning af, at disse ikke blev videregivet uden skriftlig accept.

Indklagede:

Advokat **A** har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført, at der ikke var tale om fortroligt materiale.

Advokat **A** har endvidere anført, at advokat **C** kontor som kreditor i boet har ret til at få indsigt i de anmeldelser, der er indgivet af de øvrige kreditorer, og at en nægtelse heraf ville udgøre en tilsidesættelse af god advokatskik.

...

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Det følger af konkurslovens § 131, stk. 2, at kopi af anmeldelser i et konkursbo skal ligge til gennemsyn hos kurator i to uger før fordringshavermødet. Det er i litteraturen antaget, at kurator ikke er forpligtet til at udlevere kopi af anmeldelser, og at kurator kun vil være berettiget hertil, såfremt udleveringen sker til en anden kreditor i boet eller til en person med retlig interesse i oplysningerne.

Advokatnævnet finder, at **Z** ApS som følge af konkurslovens bestemmelse måtte acceptere, at anmeldelsen og dokumentation lå til gennemsyn for øvrige kreditorer i den omtalte periode, og finder således ikke, at advokat **D's** forbehold vedrørende hemmeligholdelse er afgørende for kurators pligter. Advokatnævnet finder dog, at advokat **A** som følge af advokat **D's** forbehold var bekendt med, at **Z** ApS opfattelse oplysningerne som fortrolige.

...

Endvidere finder Advokatnævnet, at advokat **A** ikke har haft grundlag for at antage, at henvendelsen fra advokat **C** skete i relation til **Q** Advokater Advokataktieselskabs stilling som kreditor i det konkursbo, som blev afsluttet i 2011.

Advokatnævnet finder det ikke i øvrigt godtgjort, at advokat C, på egne vegne havde en retlig interesse i at få oplysningerne udleveret.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat A den pågældende situation ikke har været berettiget til at videregive de oplysninger, han har modtaget som kurator, og at advokat A derfor har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Advokatnævnet pålægger i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat A en bøde på 10.000 kr.

Advokat A kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat A pålægges en bøde på 10.000 kr.

..."

Forklaringer

Der er under sagen afgivet forklaring af advokat A og advokat C

A har forklaret, at han har haft advokatbestalling siden 1994 og i mange år behandlet konkursboer som kurator i mere end 100 sager. Han bliver de facto anvendt af skifteretten som medhjælper. Da han blev udpeget som kurator i boet X ApS under konkurs, var der lavet redegørelse efter konkurslovens § 125, stk. 2, og han overtog kuratorhvervet derfra. Han indhentede bilag og lavede omfattende undersøgelse af, om der var omstødelige dispositioner, hvilket ikke var tilfældet. Boet blev afsluttet den 15. marts 2011, og der skete ej noget i boet derefter før henvendelsen fra advokat C. Han har ingen relationer eller forbindelser til C, der blot er en kollega. Har kun få gange mødt C i retssager. Han så mailen dagen efter den 7. maj 2013 og sendte den til sin sekretær, W, som han bad om at finde gældbogen frem. Gældbogen var i standard ringbind med fane for hver anmeldt fordring. Hun kom med gældbogen og spurgte, om C kunne få det ønskede udleveret, og i givet fald hvor meget. Han viste hende det materiale svarende til bilag 6, som kunne udleveres, og det blev sendt samme dag pr. mail. Han udleverede det, idet C var kreditor i boet, og han kiggede således på, hvad det var, der sad i gældbogen. Han havde ikke hørt eller set andet fra C end det, der fremgår af mail af 6. maj 2013. Han talte ikke med C før eller efter mailen. Han opfattede det som en almindelig ekspedition. Han overvejede ikke, hvad C skulle bruge materialet til og havde ingen ide herom.

Foreholdt at det er brugt i en civil retssag, forklarede han, at han også ville have udleveret det, hvis det var til en advokat for dennes brug for en klient i en retssag.

Normalt kan kurator - efter hans opfattelse - servicere henvendelser, og det er ikke meget, der er hemmeligt i konkursboer, men der kan være særlige undtagelser. Han har ikke oplevet, at der ikke kunne ske udlevering af oplysninger. Gældbogen og fordrings-/indstillingslisten udleveres normalt, og ikke alene ved gennemgang i BY, når en advokat repræsenterer en kreditor, og der kommer også en gang imellem henvendelser efter, at et bo er sluttet. Det er almindeligt, at der kommer efterfølgende henvendelser fra kreditorer, revisorer eller SKAT. Skifteretten ønsker ikke at opbevare bilag men henviser til kurator om besvarelse også efter afslutning af boer. Kurator skal gemme bilagene i 5 år.

Han foretog ingen fordringsprøvelse af § 97-krav. I maj 2013 vidste han ikke, at S var politianmeldt, men det blev nævnt allerede i et brev af 7. oktober 2010. Han vidste ikke noget om sagen ved Sø- og Handelsretten. R/S brev af 7. oktober 2010 har han ikke sendt til C. Han undrede sig ikke over, hvad C skulle bruge anmeldelsen til. Han spekulerede overhovedet ikke over det og foretog ikke motivefterforskning.

Han er ikke enig i, at hvervet som kurator ophører ved slutning af et bo, da han har pligt til at servicere efterfølgende henvendelser, hvilket følger af aftale med skifteretten. Han overvejede C's retlige interesse. Han overvejede ikke at spørge anmelder, da selve anmeldelsen af 6. oktober 2010 ikke var belagt med en fortrolighedsklausul

C har forklaret, at han siden 1999 har været administrerende partner i Q Advokater. Han har ingen relation til advokat A andet end at de begge er advokater. Han bad om kopi af en gældbogsanmeldelse, jf. bilag 6 enten på vegne af en klient eller S. På daværende tidspunkt verserende der en sag ved Sø- og Handelsretten, hvor der var indtalt store erstatningskrav, som indeholdt mange beløb. I samme periode var der en del advokatskriverier, og han vidste fra kontoret, at der havde været et konkursbo, hvor der havde været noget polemik om, at en kollega fra kontoret var blevet erklæret inhabil. Der var skriverier mod hans advokatkontor, adfærdsklager mod kolleger og en politianmeldelse mod såvel ham og S. Ligeledes havde der været anmodning om ransagning mod dem. Hans kontor var blevet omtalt i pressen i [TV] og i [AVIS], herunder om at en advokat var sigtet. Det var svært i en lille by som [redacted] med sådanne omtaler. Når der havde været en politianmeldelse, var der risiko for krav, og R mente at have lidt et ikke ubetydeligt tab. Han kan ikke huske, om anmodningen til advokat A også skete på vegne af en kreditor i boet.

I maj 2013 forelå en politianmeldelse mod ham personligt, og derfor interesserede han sig om, hvilket krav Z ApS havde

anmeldt i boet. Om politisagen var verserende, erindrede han ikke. Sagen blev både sluttet og påklaget.

Vedrørende den verserende retssag angående S havde anmeldelsen stor betydning. Der var et efterfølgende erstatningskrav i Sø- og Handelsretssagen efter en voldgiftssag. Det lykkedes ikke at få oplyst, hvilke erstatningskrav det vedrørte. I pressen var omtalt 25 mio. kr., og det svarede ikke til andre oplysninger om krav på over 100 mio. kr. Han anså det modtagne materiale som ganske ufarligt, da det var en anmeldelse i et konkursbo. Han fremlagde kopi af gældbogen som bilag i retssagen.

Han erindrede ikke, at der skulle have været anden kontakt inden udleveringen, og der var intet at følge op på fra hans eller advokat A's side. Han erindrede ikke, hvorfor han ikke skrev, hvad han skulle bruge anmeldelsen til.

Nærmere forespurgt om formålet forklarede han, at det er svært at huske. Han kan ikke svare på, om baggrunden havde noget at gøre med, at advokatkontoret havde været kreditor i boet.

Der var ikke i retssagen fremsat en editionsbegæring om fremlæggelse af materiale svarende til bilag 6. Han overtog retssagen fra en kollega, og han kunne konstatere af de mange retsbøger, at det var "som at slå i en dyne", når sagsøgers advokat var blevet bedt om at skære sagen til. Han vurderede, at han ikke kunne få tingene frem, og det var lettere selv at indhente det.

Parternes synspunkter

Advokat A har i påstandsdokument af 18. december 2014 anført følgende:

"...

ANBRINGENDER:

Til støtte for den nedlagte principale påstand gøres som overordnet tema gældende,

at advokat A ikke har overtrådt de advokatetiske regler,
at konkurslovens § 131 ikke er overtrådt, samt
at retsplejeloven § 41 d ikke er overtrådt.

Udleveret materiale:

Det gøres gældende, at der alene er udleveret det som bilag 6 fremlagte materiale og intet andet.

Bevisbyrden for, at der skulle være udleveret andet materiale, påhviler den oprindelige klager R henholdsvis Advokatnævnet, og denne

bevisbyrde er ikke løftet.

Som det fremgår af bilag 6, er der ingen "fortrolighedsklausuler" knyttet til anmeldelsen, bilag 6.

Af samme grund findes den oprindelige klagers bemærkninger vedrørende dette forhold henholdsvis Advokatnævnets bemærkninger uforståelige.

Materialets indhold:

Reglerne om aktindsigt, konkurslovens § 131 henholdsvis retsplejelovens § 41 d, skal forstås i nøje sammenhæng med indholdet af de oplysninger, en ansøger udbeder sig.

Hvis indholdet må betragtes som uproblematisk, ukontroversielt m.v., giver det ikke mening at nægte udlevering ud fra en formalistisk henvisning til retsplejelovens § 41 d.

En sådan formalistisk fremgangsmåde ville i øvrigt være i strid med den praksis, der har udviklet sig i forbindelse med konkursbobehandling.

Såfremt advokat C havde henvendt sig til Skifteretten i BY som alternativ til advokat A ville han også have fået en kopi at anmeldelsen udleveret.

Regelanvendelse:

Da det er en disciplinærsag, må det påhvile Advokatnævnet som sagsøgt at dokumentere, at de advokatetiske regler er overtrådt, henholdsvis at bestemte lovbestemmelser er overtrådt, hvilket konkret betyder, at enhver tvivl må komme sagsøger til gode.

Sagsøgte har ikke anført hvilke specifikke regler, der findes at være overtrådt, udover "at det i teorien antages".

Dette findes at være udtryk for en på alle måder utilstrækkelig regelanvendelse.

Teoretiske forudsætninger:

Sagsøgte anfører, at det ved advokat CS henvendelse måtte stå klart for sagsøger, at henvendelsen intet havde at gøre med advokat CS status som kreditor, blandt andet fordi der var gået lang tid siden boets afslutning.

Dette synspunkt kan ikke tiltrædes, og advokat AS henholdsvis en kurators pligt til at motivforske må til enhver tid relateres til betydningen af det materiale, der begæres udleveret.

I forhold til advokat CS motiver og advokat AS forudsætninger påpeges i øvrigt den tidsmæssige sammenhæng mellem

anmodningen om materialets udlevering og den senere fremlæggelse under en verserende retssag.

Dette er naturligvis korrekt ud fra en historisk kronologisk gennemgang.

I forhold til advokat **A** giver synspunktet dog ikke megen mening, medmindre advokat **A** var vidende om, at der verserede en retssag, henholdsvis at advokat **C** agtede at fremlægge materialet under en verserende retssag.

Retlig interesse (af andre grunde):

Hvis det må antages, at advokat **C** af andre grunde havde en retlig interesse i at få materialet udleveret, kan der ikke pålægges sagsøger sanktion, uanset advokat **A** ikke var vidende om disse forhold.

Advokat **C** har her henvist til forvaltningslovens § 18 henholdsvis retsplejelovens § 729 d.

Overtrædelse af god advokatskik/sanktionsfastsættelse:

En gennemgang af teori og retspraksis påviser, at bedømmelsen af en eventuel overtrædelse af god advokatskik henholdsvis sanktionsfastsættelsen ved domstolene sker som en samlet bedømmelse, hvor blandt andet indgår summen af de oplysninger, den indklagede advokat var i besiddelse af, henholdsvis forholdets generelle henholdsvis individuelle betydning for klageren/skadelidte.

I nærværende sag må det få den betydning, at der ikke kan være tale om overtrædelse af god advokatskik, eller at en eventuel sanktion skal relateres til det faktum, at de oplysninger, der er udleveret, ikke har medført nogen skade eller ulempe for klager, ej heller en risiko for samme.

Ingen skade eller ulempe er bevist, og bevisbyrden påhviler sagsøgte.

Til støtte for den subsidiære påstand gøres gældende, at en eventuel sanktion skal fastsættes til et betydeligt lavere niveau end det af Advokatnævnet anvendte, blandt andet henset til det forhold, at indklagede ikke tidligere har modtaget sanktioner samt til sagens omstændigheder i øvrigt herunder manglende beskyttelseshensyn i forhold til klager **R**

...

Advokatnævnet har i påstandsdokument af 18. december 2014 blandt andet anført følgende:

...

ANBRINGENDER:

Til støtte for den nedlagte påstand gør jeg overordnet gældende,

at sagsøgte ud fra en konkret vurdering og bedømme af en sag tager

stilling til, hvorvidt der i en konkret sag er sket tilsidesættelse af god advokatskik, og
 at sagsøgeren har tilsidesat god advokatskik ved efter konkursboets afslutning at have udleveret/videregivet anmeldelse med oplysninger til advokat C uden at denne behøvede dem i egenskab af kreditor i konkursboet eller i øvrigt havde retlig interesse i at få dem.

Jeg gør gældende,

at det af konkurslovens § 131, stk. 2, fremgår, at anmeldelser med bilag er tilgængelige i en begrænset periode og ikke nødvendigvis derefter, men at anmeldelsen fra Z ApS i øvrigt nok ikke har været tilgængelig,
 at sagsøgerens hverv som kurator ophørte ved konkursboets afslutning, og at han ikke derefter uden videre har haft kompetence til at råde over bilag mv. i konkursboet,
 at det er ubetænkeligt at lægge til grund, at advokat C ikke ønskede oplysningerne som kreditor eller som repræsentant for en kreditor, og at sagsøgeren burde have indset dette,
 at advokat C ikke har godtgjort at have nogen retlig interesse hverken på egne vegne eller på en klients vegne i at få anmeldelse med oplysninger udleveret, og at sagsøgeren burde have påset eksistensen af en sådan retlig interesse forinden udlevering,
 at den omstændighed, at anmeldelsen med bilag måske er harmløs og uden betydning, ikke kan gøre det berettiget at videregive den, og
 at den omstændighed, at advokat C / Advokataktieselskabet som kreditor eventuelt ville have haft ret til at få kopi af anmeldelsen, ikke bevirker, at advokat C i det konkrete tilfælde på den konkrete baggrund fra det afsluttede konkursbo har haft ret til at få kopien, og at ej heller den omstændighed, at advokataktieselskabet eventuelt tidligere har været i besiddelse af bilagene, bevirker det.

Retsplejelovens § 41 d ses ikke at have nogen relevans i sagen.
 ..."

Parterne har i det væsentlige procederet i overensstemmelse hermed.

Rettens begrundelse og afgørelse

Retten lægger til grund, at boet X ApS under konkurs blev sluttet i marts 2011 efter konkurslovens § 143 uden prøvelse af § 97-krav, herunder et krav fra Z ApS. Dagen efter anmeldelse af kravet fra Z ApS bad selskabets advokat om hemmeligholdelse af en række nærmere oplysninger. Efter den tid der forløb efter boets slutning, og henset til at det udleverede materiale kort tid efter udleveringen til advokat C blev fremlagt i en af ham ført retssag, finder retten det ubetænkeligt at lægge til grund, at anmodningen om materialet ikke havde relation til Q Advokaters stilling som kreditor i boet X ApS under konkurs, men relation til den verserende retssag, og efter advokat C's forklaring tillige, at han vurderede ikke at kunne

få materialet frem i retssagen ved anmodning herom til modparten.

Retten finder, at **A** som tidligere kurator i den pågældende situation mere end 2 år efter slutning af konkursboet under disse omstændigheder ikke var berettiget til uden nærmere undersøgelse af eventuel retlig interesse at udlevere en uprøvet anmeldelse med bilag, som han alene havde modtaget på grund af sit hverv som kurator. Det findes i den forbindelse uden betydning, at fordringshavers anmodning om fortrolighed alene vedrørte eftersendte bilag, og det lægges til grund, at **A** var bekendt med, at nogle oplysninger i forbindelse med anmeldelsen af **Z** ApS blev opfattet som fortrolige. Retten lægger til grund, at **A** forud for udleveringen ikke undersøgte, om det udleverede materiale var omfattet af denne opfattelse.

På denne baggrund finder retten, at advokat **A** har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og retten finder, at den af Advokatnævnet pålagte bøde er passende fastsat, jf. retsplejelovens § 147c, stk. 1.

Retten tager derfor Advokatnævnets påstand om, at nævnets kendelse stadfæstes, til følge.

I sagsomkostninger skal advokat **A** betale 12.000 kr. eksklusiv moms til dækning af rimelige udgifter til advokatbistand, som nedenfor bestemt. Ved fastsættelse af sagsomkostningerne har retten lagt vægt på sagens karakter og omfang samt det opnåede resultat.

Thi kendes for ret:

Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2014 stadfæstes.

Sagsøgeren, advokat **A** skal inden 14 dage til sagsøgte, Advokatnævnet, betale 12.000 kr. i sagsomkostninger.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8a.

✓
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i **BY** den 4. februar 2015.

P Kontorfuldmægtig

København, den 28. maj 2014

Sagsnr. 2013-2092/LRA
5. advokatreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [Selskab X] klaget over [indklagede].

Sagens tema:

[Selskab X] ved adm. direktør [Y] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at tilsidesætte sin tavshedspligt som kurator i et konkursbo.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 17. juni 2013.

Sagsfremstilling:

I 2010 blev selskabet [Selskab Z] erklæret konkurs, og efter afsættelse af den først udpegede kurator, blev [indklagede] udpeget som kurator i konkursboet. Efter det for Advokatnævnet oplyste, var [Selskab Z] ejet af [V].

V og direktør [Y] var efter det oplyste tidligere fælles om ejerskabet og ledelsen af [Selskab X]. På tidspunktet for [Selskab Z]' konkurs efterforskede politiet en anmeldelse mod [V] for på strafbar vis at have flyttet kontrakter fra [Selskab X] til [Selskab Z], hvorved [Selskab X] skulle være blevet unddraget betydelige indtægter.

Den 30. juni 2010 anmeldte [advokat A] pr. fax til den første kurator på vegne af [Selskab X] et erstatningskrav mod [Selskab Z] under konkurs på foreløbigt 10 mio. kr.

Den 6. oktober 2010 anmeldte [advokat A] på vegne af [Selskab X] et erstatningskrav mod [Selskab Z] under konkurs på ca. 147 mio. kr. Anmeldelsen blev fremsendt pr. mail til [indklagede].

Den 7. oktober 2010 sendte [advokat A] et brev på 57 sider vedlagt bilag 1, 2, 5-20, 23-42, 44, 48, 51-55, 64, 72, 74, 76, 79, 80, 82, 92, 153, 212-215, 245, 246, 283-186, 288, 289, 312-314, 316-319, 322, 324, 330, 331, 343, 345, 1004, 1006 og 1060-1066 til [indklagede] til yderligere dokumentation for de anmeldte krav. Det fremgår af brevet at:

”Af hensyn til den politimæssige efterforskning fremsendes nærværende brev under forudsætning af, at det ikke videregives til andre uden skriftlig accept fra undertegnede.”

[Indklagede] har oplyst, at konkursboet [Selskab Z] blev afsluttet den 15. marts 2011.

Den 6. maj 2013 kl.18.09 anmodede [advokat B] pr. mail [indklagede] om at sende [Selskab X] anmeldelse i boet [Selskab Z] under konkurs:

”Kære [indklagede],

gider du maile [Selskab X'] anmeldelse i boet.

PFT.

[...]”

[Indklagede] besvarede mailen dagen efter kl. 10.26 og vedlagde

- fax af 30. juni 2010 fra [advokat A] vedr. anmeldelse af krav på foreløbigt 10 mio. kr. samt medsendte kopi af korrespondance af 2. april 2010, 4. april 2010 og 17. april 2010.
- mail af 6. oktober 2010 fra [advokat A] med anmeldelse af erstatningskrav på ca. 147 mio. kr.
- en oversigt over opgørelsen af kravet på ca. 147 mio. kr. fra [advokat A] med tilknytning til anmeldelsen af 6. oktober 2010.
- side 47 og 48 fra [advokat A's] brev af 7. oktober 2010, samt bilag 35 til denne skrivelse (revisorerklæring til SØK).

[Selskab X] har oplyst, at [advokat B] repræsenterer [V] i en civil retssag mellem denne og [Selskab X] ved SØ- og Handelsretten. Det fremgår af de af [Selskab X] for Advokatnævnet

fremlagte bilag, at [advokat B] den 10. juni 2013 har fremlagt det materiale, han modtog fra [indklagede], under retssagen, dog med undtagelse af fax af 30. juni 2010 med tilhørende bilag.

[Indklagede] har oplyst, at [advokat B's] kontor, [C Advokataktieselskab], selv var kreditor i boet [Selskab Z] under konkurs. [Selskab X] har til sagen oplyst, at [C Advokataktieselskab] havde anmeldt et § 97 krav på 800 kr.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Selskab X] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at videregive fortrolige oplysninger fra konkursboet til [advokat B].

[Selskab X] har til støtte herfor gjort gældende, [advokat B] ikke havde nogen retlig interesse i at få dokumenterne udleveret, og at [indklagede] havde modtaget oplysninger under forudsætning af, at disse ikke blev videregivet uden skriftlig accept.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført, at der ikke var tale om fortroligt materiale.

[Indklagede] har endvidere anført, at [advokat B's] kontor som kreditor i boet har ret til at få indsigt i de anmeldelser, der er indgivet af de øvrige kreditorer, og at en nægtelse heraf ville udgøre en tilsidesættelse af god advokatskik.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 3 medlemmer. Nævnet har ikke fundet grundlag for at behandle sagen i plenum.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Det følger af konkurslovens § 131, stk. 2, at kopi af anmeldelser i et konkursbo skal ligge til gennemsyn hos kurator i to uger før fordringshavermødet. Det er i litteraturen antaget, at kurator ikke er forpligtet til at udlevere kopi af anmeldelser, og at kurator kun vil være berettiget hertil,

såfremt udleveringen sker til en anden kreditor i boet eller til en person med retlig interesse i oplysningerne.

Advokatnævnet finder, at [Selskab X] som følge af konkurslovens bestemmelse måtte acceptere, at anmeldelsen og tilhørende dokumentation lå til gennemsyn for øvrige kreditorer i den omtalte periode, og finder således ikke, at [advokat A's] forbehold vedrørende hemmeligholdelse er afgørende for kurators pligter. Advokatnævnet finder dog, at indklagede som følge af [advokat A's] forbehold var bekendt med, at [Selskab X] opfattede oplysningerne som fortrolige.

Advokatnævnet lægger på baggrund af sagens oplysninger til grund, at [advokat B's] henvendelse til [indklagede] i 2013 ikke havde nogen relation til [C Advokataktieselskabs] stilling som kreditor i konkursboet efter [Selskab Z], men at anmodningen var et led i den retssag, som [advokat B] førte på vegne af [V] mod [Selskab X]. [Advokat B] havde som følge heraf ikke nogen adgang til de oplysninger, der var indeholdt i [Selskab X]' anmeldelse. Endvidere finder Advokatnævnet, at [indklagede] ikke har haft grundlag for at antage, at henvendelsen fra [advokat B] skete i relation til [C Advokataktieselskabs] stilling som kreditor i det konkursbo, som blev afsluttet i 2011.

Advokatnævnet finder det ikke i øvrigt godtgjort, at [advokat B] på egne vegne havde en retlig interesse i at få oplysningerne udleveret.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] i den pågældende situation ikke har været berettiget til at videregive de oplysninger, han har modtaget som kurator, og at [indklagede] derfor har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Advokatnævnet pålægger i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 10.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Elisabeth Mejnertz